

Indien het kind maden kwijt raakt, is het zeker dat er wormen zijn en mochten de opgenoemde middelen helpen, dan moet V. zich daaraan houden.

Ik zou zeggen laat iemand die gezond en sterk is de eene hand op het voorhoofd en de andere op de maag leggen, dagelijks een half uur, in de diepste stilte en met een vast vertrouwen op God. Dit is reeds magnetismus. Van tijd tot tijd wordt de eene hand door de andere schielijk afgestreken evenals men er iets af wil strijken; hiervoor dient men evenwel eenig onderwijs genoten te hebben vooral voor het wakker maken.

Dat V. mijn raad als de eenigste hoop op herstelling van zijn kind beschouwe gaat te ver. Neen, V., geloof aan God, die deze beproeving u toezond, om u tot zich te trekken; is het u gegeven om voor uw kind met vast geloof te bidden, dan is dit beter, dan alle stoffelijke middelen.

Van de pillen, die ik uit Londen heb, heb ik geen melding gemaakt omdat dezelve bij u niet bekend zijn; ik raad dezelve niet aan, voordat V. bevonden heeft, dat genoemde middelen niet voldoende mochten zijn, en dat er werkelijk wormen zijn die niet verdreven worden door de m \ddot{e} e.

Ik hoop hiermede aan uwe intentie voldaan te hebben. Het is mij niet mogelijk van huis te gaan, wjl ik altijd patiënten heb.

Den 29sten Dec. ben ik begonnen met iemand, die reeds $\frac{1}{2}$ jaar blaffende toevallen met verstandeloosheid heeft. Zij is reeds zoo goed als genezen. Zij moet den 4den April voor het laatst slapen.

Volgt onderteekening.

U dankzeggend voor de verleende plaatsruimte.

Hoogachtend uwe dw. coll.

Kortenhoef, 6 April 1914.

P. PLANTENGA.

EEN SLACHTOFFER VAN DE ADRESBEWEGING.

Waarde Redactie,

Hierbij ter lezing een schrijven, dat ik ontving van eene patiënte, wier eenig nog bruikbaar oog lijdt aan chronisch glaucoom. Toen zij zich onder mijn behandeling stelde, was dit ziekteproces reeds eenigen tijd bestreden met miotica; daarbij was de operatieve behandeling echter in het vooruitzicht gesteld. Na eenig afwachten had ik de zekerheid, dat, door andere middelen dan operatie, geen blijvende verlaging van den verhoogden inwendigen oogdruk te verkrijgen zou zijn. Ik deelde haar en haar echtgenoot dus mede, dat de operatie niet langer uitgesteld mocht worden; dat ik zonder deze de verantwoordelijkheid niet langer mocht dragen.

Er gingen sinds deze uitspraak enkele weken voorbij, doch ik zag patiënte niet terug en heden morgen werd ik verrast door de ontvangst van haar schrijven, dat mij deed zien, dat zij, om de operatie te ontkomen, „als laatste uitvlucht, haar toe- vlucht had genomen tot het magnetisme”, ook omdat „prof. VAN HAMEL en meer mannen van wetenschap, de goede werking van het magnetisme hebben erkend”.

Zoo wordt dus door die erkenning deze patiënte teruggehouden van het eenige middel, dat haar nog van blindheid redden kan. Is het niet droevig? De magnetiseur „beloofde haar, hoewel niet geheele genezing, dan toch de ziekte door behandeling van het magnetiseeren te kunnen overwinnen”.

Met coll. groet,

Amsterdam, 23 Mei 1914.

N. VAN RIJNBEEK.

Beheerende redacteuren Prof. Dr. G. VAN RIJNBEEK en P. MUNTENDAM.

Adres der Redactie: Jan Luijkenstraat 31.

— Tel. „Zuid” 150.

Kantoor der Ned. Maatsch. tot bev. der Geneeskunst, Heeregracht 581. — Tel. 5050.
